

Sygn. akt II K 19/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Maciej Babiarz **Protokolant:** st. sekr. sądowy D. G.

przy udziale oskarżyciela publicznego: J. R. z Urzędu Celnego
w L.

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016 r. w Puławach na rozprawie

sprawy M. P. (1) ,

s. T. i E. z d. R., ur. (...) we W.,

oskarżonego o to, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. w miejscowości Z. (...) w gminie G.województwa (...)wspólnie i w porozumieniu z E. L., przewoził samochodem marki F. (...)

o n-rze rej. (...)towar niewspólnotowy w postaci łącznie 5800 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., czym doprowadził do narażenia budżetu Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 4831,00 zł oraz narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 94248,00 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 94 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s.

oraz E. L.,

s. J. i J. z d. D., ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

oskarżonego o to, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. w miejscowości Z. (...) w gminie G.województwa (...)wspólnie i w porozumieniu

z M. P. (1), przewoził samochodem marki F. (...)o n-rze rej. (...) towar niewspólnotowy w postaci łącznie 5800 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., czym doprowadził do narażenia budżety Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 4831,00 zł oraz narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 94248,00 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 94 § 1 i 4 k.k.s. w zw.
z art. 7 § 1 k.k.s.

orzeka:

I. oskarżonego **E. L.** niewinnia od zarzutu dokonania przestępstwa opisanego w części wstępnej wyroku;

II. oskarżonego **M. P. (1)** uznaje za winnego tego, że w dniu 22 kwietnia 2015 r. w miejscowości Z. (...) w gminie G. województwa (...) przewoził samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) towar niewspółnotowy w postaci łącznie 5800 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy wprowadzony na obszar celny Unii Europejskiej bez zgłoszenia do kontroli celnej i wbrew obowiązującym ograniczeniom przywozowym, importowany bez uprzedniego oznaczenia polskimi znakami akcyzy, pochodzący z czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 k.k.s. w zb. z art. 86 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s., czym doprowadził do narażenia budżety Unii Europejskiej na uszczuplenie należności celnej

w wysokości 4831,00 zł oraz narażenie Skarbu Państwa na uszczuplenie należnego podatku akcyzowego w wysokości 94248,00 zł, tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 1 i 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 i 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. i za to na mocy art. 65 § 3 k.k.s. w zw. z art. 7 § 2 k.k.s. skazuje go na karę grzywny w wysokości **150 (stu pięćdziesięciu)** stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę **60 (sześćdziesięciu) zł**;

III. na podstawie art. 20 § 2 k.k.s. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w pkt. II niniejszego wyroku kary grzywny zalicza oskarżonemu **M. P. (1)** okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22 kwietnia 2015 r. od godziny 03:55 do godziny 19:50, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przyjmując, że okres ten jest równoważny **dwóm dziennym stawkom kary grzywny**;

IV. na podstawie art. 30 § 1, 2 i 6 k.k.s. w zw. z art. 31 § 1 k.k.s. orzeka wobec oskarżonego **M. P. (1)** przepadek 5800 / pięciu tysięcy ośmiuset/ paczek papierosów różnych marek, przechowywanych w magazynie depozytowym Urzędu Celnego w L.wg. protokołu zdawczo-odbiorczego (...)(...);

V. zwalnia oskarżonego **M. P. (1)** od kosztów sądowych w całości i określa, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa;

VI. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. kosztami procesu w części dotyczącej postępowania przeciwko **E. L.** obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 19/16

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2015 r. odczas pełnionej służby na trasie (...) w N.funkcjonariusze K. P.i P. J.zatrzymali do kontroli pojazd F. (...)o nr rej. (...). Pojazdem tym kierował M. P. (2), a jego pasażerem był E. L.. Podczas tej kontroli funkcjonariusze znaleźli na tylnym siedzeniu pojazdu paczki papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej. Były one częściowo przykryte artykułami chemicznymi. Łącznie ujawniono 1989 paczek papierosów (...), 978 paczek papierosów (...)czerwone, (...)paczek papierosów (...)niebieskie, 193 paczek papierosów "L. M., (...)paczek papierosów (...), 21 paczek papierosów (...). Podczas rewizji M. P. (2) oświadczył funkcjonariuszom, iż papierosy te zakupił od nieznanego mu mężczyzny w miejscowości Ł..

(dowód: zeznania P. J. k. 8; protokół przeszukania pojazdu, k. 5-7).

Obliczono, iż w wyniku czynu nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej na kwotę 8387,00 złotych zaś podatku akcyzowego na kwotę 94 248 złotych.

(dowód: obliczenia należności k. 14);

M. P. (2) przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że pożyczył pojazd od znajomego, lecz nie powiedział mu w jakim celu. Zaznaczył przy tym, iż E. L. nie miał nic wspólnego

z przewożonymi papierosami (k. 31).

Oskarżony E. L. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że jego kolega M. poprosił go, by razem udali się w podróż, na co E. L. przystał (k. 36).

Przyznanie się oskarżonego M. P. (1) nie budzi wątpliwości Sądu. Popęlnienie przez niego zarzucanego mu czynu zupełnie udowodnia zebrany w sprawie materiał dowodowy. Przyznanie jego należało uznać za wiarygodne, skoro znajduje potwierdzenie w obiektywnie przeprowadzonych czynnościach dowodowych w szczególności dotyczących zatrzymania u niego nielegalnie przewożonych rzeczy, tym bardziej, że nie protestując co do zasadności i słuszności czynności zatrzymania dobrowolnie wydał przedmiotowe rzeczy.

Sąd dał wiarę również wyjaśnieniom oskarżonego E. L.. Wyjaśnienia te potwierdził M. P. (1), a w sprawie nie ujawniono żadnych dowodów pozwalających uznać, iż były one jedynie wyrazem przyjętej przez oskarżonego E. L. wersji obrony. Nie są nimi niewątpliwie zeznania świadka P. J., bowiem sam fakt, iż wyroby tytoniowe były potencjalnie widoczne (co nie jest nadto jednoznaczne z ustaleniem faktu, iż E. L. je widział i był świadomy, że są one przewożone przez M. P. (1)) nie wskazuje na fakt, iż wyczerpał on znamiona zarzucanego mu czynu.

Za wiarygodne potraktowano zeznania świadków, opisałi oni przedsiębrane czynności służbowe, a prawdziwości ich zeznań w toku rozprawy nikt nie kwestionował.

Wiarygodnymi są również pozostałe dowody z dokumentów, gdyż zostały one sporządzone przez uprawnione osoby w granicach ich kompetencji.

Sąd zważył, co następuje:

Przyznanie się oskarżonego M. P. (1) oraz pozostałe dowody w sprawie wskazują jednoznacznie, iż dopuścił się on zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 k.k.s. kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 k.k.s. lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Jeżeli natomiast kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych art. 65 § 3 k.k.s.). Jest to nadal odpowiedzialność za przestępstwo skarbowe.

Zakres odpowiedzialności z § 1 bądź § 3 art. 65 k.k.s. rozgranicza znamię „małej wartości” w związku z czym sięgnąć trzeba do definicji tego znamienia zawartej w art. 53 § 14 k.k.s. W myśl tego przepisu mała wartość jest to wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia. Minimalne wynagrodzenie w roku 2015 (kiedy miał miejsce czyn), wynosiło 1. 750 złotych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1220), zaś jego dwustukrotność to kwota 350 000 zł.

W związku z powyższym stwierdzić należało, iż oskarżony popełniając swój czyn kwoty tej nie przekroczył, w związku z czym odpowiada na podstawie przepisu przewidującego łagodniejszą odpowiedzialność a więc z art. 65 § 1 i 3 k.k.s., który przewiduje jedynie karę grzywny.

Oskarżony wyczerpał znamiona określone w tymże przepisie bowiem przewoził wyroby akcyzowe w postaci papierosów nie będących oznaczonymi polskimi znakami akcyzy, przy czym kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie wynosiła 94248 złotych, a więc była małej wartości w rozumieniu tego przepisu. Ponieważ poprzez popełnienie czynu doszło równocześnie do narażenia należności celnej na uszczuplenie, przy czym jest to znów kwota nie przekraczająca ustawowo określonego progu oskarżony wyczerpał swym zachowaniem również znamiona art. 91 § 4 k.k.s., a więc czynu zabronionego jako wykroczenie skarbowe. Za jego popełnienie ustawa przewiduje karę grzywny. Zgodnie z art. 7 § 1 k.k.s. jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona

określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W takim wypadku sąd wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, a jeżeli zbiegające się przepisy przewidują zagrożenia takie same - na podstawie przepisu, którego znamiona najlepiej charakteryzują czyn sprawcy. Nie stoi to na przeszkodzie orzeczeniu także innych środków przewidzianych w kodeksie na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów (art. 7 § 2 k.k.s.).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd wymierzył oskarżonemu karę na podstawie przepisu oddającego istotę zachowania oskarżonego, którym jest przepis art. 65 § 3 k.k.s.

Zgodnie z art. 12 § 2 k.k.s. Sąd wymierza karę, środek karny lub inny środek według swego uznania, w granicach przewidzianych przez kodeks bacząc, aby ich dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają one osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Należy uznać, iż stopień winy i społecznej szkodliwości czynu są wysokie. Oskarżony jest osobą dorosłą i w pełni poczytalną, przy czym poczytalność ta nie doznawała żadnego ograniczenia również w chwili czynu. Oskarżony zdecydowanie był również świadomy karalności swojego zachowania, a także nieuchronności poniesienia kary za popełnione czyny zabronione tym bardziej, że odpowiadał już wielokrotnie za przestępstwa powszechne.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu wzięto pod uwagę wysokość uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej oraz sposób i okoliczności popełnienia czynu zabronionego a w tym kontekście fakt, iż został on zaplanowany.

Przepis art. 65 § 3 k.k.s. przewiduje możliwość orzeczenia grzywny do 720 stawek dziennych. Zgodnie z art. 23 § 1 k.k.s. „wymierzając karę grzywny, sąd określa liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki dziennej; jeżeli kodeks nie stanowi inaczej, najniższa liczba stawek wynosi 10, najwyższa – 720”.

W myśl natomiast przepisu art. 23 § 3 k.k.s. ustalając stawkę dzienną, sąd bierze pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe; stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani też przekraczać jej czterystukrotności. Jedna trzydziesta części minimalnego wynagrodzenia za rok 2015 wynosi 58,33 złotych, zaś czterystukrotność tej kwoty wynosi 700 000 złotych.

W tychże granicach oraz biorąc pod uwagę pozostałe dyrektywy wymiaru kary, Sąd wymierzył mu grzywnę w wymiarze 150 stu stawek dziennych oznaczając wysokość jednej stawki na 60 złotych.

Okolicznością obciążającą mającą istotne znaczenie w tej sprawie jest fakt, iż oskarżony przewoził znaczną ilość wyrobów tytoniowych oraz wysokość narażonych na uszczuplenie należności publicznoprawnych. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował konsekwentne przyznawanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu, złożenie szczerych wyjaśnień, fakt, iż pomaga on w utrzymaniu matce utrzymującej się z renty, a nadto dotychczasową niekaralność za przestępstwa. Mając na uwadze, iż łącznie kara grzywny orzeczona wobec oskarżonego wynosi 9000 złotych, Sąd uznał, iż jest ona adekwatna z jednej strony do okoliczności obciążających oskarżonego, jego sytuacji osobistej i materialnej, a z drugiej strony uwzględnia również okoliczności łagodzące. Na poczet tej kary zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania.

Odnośnie orzeczonego środka karnego stwierdzić należy, iż Sąd wykonał w tym zakresie dyspozycje przepisów art. 30 § 1, 2 i 6 k.k.s. i art. 31 § 1 k.k.s. Sąd nie orzekł o zniszczeniu tych wyrobów, gdyż w obecnym stanie prawnym pozostaje to kwestią wykonania orzeczenia o przepadku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znów uwzględnia trudną sytuację oskarżonego w związku z czym Sąd zwolnić go od ich ponoszenia - na zasadzie art. 624 §1 k.p.k.

Ustosunkowując się do rozstrzygnięcia o uniewinnieniu E. L. stwierdzić należy, że w sprawie niniejszej ustalono, iż poruszał się on jako pasażer wraz z M. P. (1). Można zgodzić się z oskarżycielem publicznym, iż na podstawie zeznań świadka stwierdzić można, że przewożone papierosy były obiektywnie widoczne. Stosownie do art. 410 k.p.k. na podstawie zebranych dowodów ustalić można jedynie te okoliczności, a nie są one wystarczające do przypisania oskarżonemu zarzucanego mu czynu. Przystępstwo paserstwa akcyzowego popełnia, kto nabywa, przechowuje, przyjmuje, przewozi, przenosi lub przesyła określone towary. W sprawie niniejszej z wyjaśnień oskarżonych wynika wprost, iż czynności sprawcze opisane w tym przepisie popełnił M. P. (1), a jak wyjaśnił on, oskarżony E. L. nie miał „z tym nic wspólnego”. Nie sposób przypisać oskarżonemu E. L. czynu polegającego na przewożeniu towarów akcyzowych. Pojazd, którym oskarżeni się poruszali został wypożyczony przez M. P. (1), on pojazdem kierował, a skoro wyjaśnił, że został również namówiony do szybkiego zarobku, to wynika z tego logiczna konsekwencja, iż to on towary przewożone nabył. Brak jest jakichkolwiek dowodów, by udział w tym przedsięwzięciu miał oskarżony E. L.. Sam fakt, iż oskarżony E. L. wyjechał wraz z oskarżonym M. P. (1) oraz miał potencjalną możliwość dostrzeżenia przewożonych przez M. P. (1) towarów jest niewystarczający do uznania, iż wyczerpał on swoim postępowaniem znamiona przedmiotowe lub podmiotowe zarzucanego mu czynu, tym bardziej, że w zakresie omawianych tu okoliczności wyjaśnienia oskarżonych są wiarygodne, a jakiegokolwiek przeciwdowodu w sprawie nie ujawniono. To samo odnieść należy do leżącej w granicach aktu oskarżenia ewentualnego dokonania przez oskarżonego E. L. czynu poprzez działanie wspólnie i w porozumieniu z M. P. (1), skoro brak jest dowodów, by oskarżony swoim działaniem (bliżej niesprecyzowanym) umożliwił lub też ułatwił kierowcy pojazdu popełnienie czynu zabronionego.

Kierując się powyższymi względami Sąd oskarżonego E. L. uniewinnił od dokonania zarzucanego mu czynu, a kosztami procesu w tym zakresie obciążył Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w wyroku.